

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 7

ชนิดพืช ส้มโอพันธุ์ทับทิมสยาม

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
กันยายน	ผลเจริญเติบโตเต็มที่ - ผลแก่พร้อมเก็บเกี่ยวเพื่อส่งออก	<p>หนอนเจาะผลส้มโอ</p> 	<p>ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยว หรือเป็นกลุ่ม 2-29 ฟอง บนผลส้มโออายุประมาณ 2 สัปดาห์จนถึงระยะเก็บเกี่ยว เมื่อหนอนฟัก จะกัดกินเข้าไปในผล ส้มโอ รอยเจาะทำลายมีมูลของหนอนที่ถ่ายออกมา และมียางไหลเยิ้ม ผลเน่า และร่วงก่อนการเก็บเกี่ยว</p>	<ol style="list-style-type: none"> ควรบังคับการติดดอก และออกผลให้อยู่ในระยะเดียวกันเป็นรุ่น เพื่อสะดวกในการป้องกันกำจัด และลดปริมาณหนอนเจาะผลส้มโอ เก็บผลที่ถูกทำลายในแปลง นำไปเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการระบาดต่อไป ในแหล่งที่มีการระบาดเป็นประจำ ควรทำการพ่นสารฆ่าแมลง เช่น อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรฟีโนฟอส 50% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อผลส้มโออายุประมาณ 2 สัปดาห์ โดยพ่น 4 ครั้งทุก 7 วัน แล้วห่อผลส้มโอด้วยถุงกระดาษห่อผลสีขาวเมื่อผลส้มโออายุประมาณ 1.5 เดือน

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 7

ชนิดพืช ส้มโอพันธุ์ทับทิมสยาม

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
กันยายน	ผลเจริญเติบโตเต็มที่ - ผลแก่พร้อมเก็บเกี่ยวเพื่อส่งออก	โรคแคงเกอร์ 	โรคแคงเกอร์ (เชื้อแบคทีเรีย <i>Xanthomonas citri</i> subsp <i>citri</i>) อาการบนใบ เริ่มแรกเป็นแผลจุดฉ่ำน้ำ ต่อมาจะขยายใหญ่เป็นแผลจุดนูนสีเหลืองอ่อน ลักษณะฟูคล้ายฟองน้ำ จากนั้นเนื้อเยื่อแผลจะแข็ง มีสีน้ำตาลเข้ม ตรงกลางแผลยุบตัว ขอบแผลยกตัวขึ้น บริเวณรอบ ๆ แผลปรากฏวงสีเหลืองล้อมรอบ พบอาการของโรคได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังใบ โดยเห็นชัดที่ด้านหลังใบ นอกจากนี้ยังพบอาการของโรคได้บนก้านใบ ทำให้ใบเหลืองร่วงก่อนกำหนด อาการบนกิ่ง ลักษณะคล้ายอาการบนใบ แต่ไม่มีวงสีเหลืองล้อมรอบแผล ต่อมาแผลจะแตก แข็ง เป็นสีน้ำตาล ขยายรอบกิ่ง หรือตามความยาวกิ่ง รูปร่างแผลไม่แน่นอน อาการบนผล ลักษณะคล้ายอาการบนใบ แต่จะเกิดเป็นแผลเดี่ยว ๆ มีลักษณะกลมฝังลึกลงไปในตัว ผลจะขยายเป็นสะเก็ดใหญ่ รูปร่างไม่แน่นอน มีวงสีเหลืองล้อมรอบ บางครั้งพบผลปริแตกตามรอยแผล หากเกิดโรคในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ และถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลร่วง	1. ควรเลือกกิ่งพันธุ์จากแหล่งปลูกที่ไม่มีภาวะระบาดของโรค หรือไม่นำกิ่งพันธุ์จากต้นที่เป็นโรคไปปลูก และใช้กิ่งพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ 2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค และเก็บเศษพืชที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลง แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช กลุ่มสารประกอบทองแดง เช่น คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คิวปริซอกไซด์ 86.2% WG อัตรา 10 - 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 15-20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน จำนวน 2 - 3 ครั้ง 3. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง 4. กำจัดหนอนซอนใบ โดยเฉพาะช่วงที่พืชแตกใบอ่อน เนื่องจากรอยทำลายของหนอนซอนใบเป็นช่องทางให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืช และช่วยส่งเสริมให้อาการโรคลุกลามอย่างรวดเร็ว โดยพ่นด้วยปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลโทอะนินดิน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทั้งด้านหลังใบและหน้าใบ และถ้าพบว่ายังมีการระบาดของหนอนซอนใบให้พ่นซ้ำ

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 7

ชนิดพืช ส้มโอพันธุ์ทับทิมสยาม

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
กันยายน	ผลเจริญเติบโตเต็มที่ - ผลแก่พร้อมเก็บเกี่ยวเพื่อส่งออก	<p>ราดำ</p> 	<p>ราดำสามารถเจริญขึ้นปกคลุมได้ทั้งบนใบ ผล และกิ่งก้านส้มโอ ราชสร้างเส้นใยและสปอร์ขึ้นแผ่ปกคลุมเกาะติดแน่นบนเนื้อเยื่อพืช หากใช้นิ้วมือหรือมีดขูดออกเบา ๆ ราดำจะหลุดลอกออกเป็นแผ่น บริเวณที่ถูกปกคลุมจะมีสีเหลืองถึงเหลืองซีด เนื่องจากเชื้อราบดบังแสงแดดทำให้พืชสังเคราะห์แสงไม่ได้ ราดำเจริญอยู่บนน้ำหวานที่แมลงปากดูดถ่ายออกมา แมลงปากดูดเหล่านี้ ได้แก่ เพลี้ยอ่อน เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย และแมลงหวี่ขาว เป็นต้น ซึ่งแมลงศัตรูส้มโอที่เข้าดูดกินน้ำเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของพืชและถ่ายมูลหวานออกมาและราดำเจริญบนมูลเหล่านี้ ราดำเป็นเชื้อที่สามารถแพร่ระบาดจากต้นหนึ่งไปยังต้นอื่น ๆ โดยเส้นใยและสปอร์ปลิวไปกับลม เมื่อตกลงบนน้ำหวานที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยอ่อน เพลี้ยแป้ง ถ่ายออกมา เชื้อราก็จะเจริญขึ้นปกคลุมเซลล์เนื้อเยื่อบริเวณนั้น สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญของเชื้อรา คือ แสงแดดรำไร ชื้น ร่มชื้น ขาดการปฏิบัติดูแลที่ถูกต้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> ตัดแต่งกิ่งให้ทรงพุ่มโปร่ง เพื่อให้มีการระบายอากาศในทรงพุ่มได้ดี และตัดส่วนที่เป็นโรคทิ้ง การใช้สารฆ่าแมลงฉีดพ่นเพื่อกำจัดแมลงปากดูด สามารถลดปริมาณราดำลงได้